

Współczesne objawienia Maryjne w Afryce

Pragniemy przybliżyć Czytelnikom pierwsze w historii Afryki objawienia maryjne uznane przez Kościół katolicki. Niech będzie to dla nas okazją do zapoznania się z przesłaniem z Kibeho, gdyż dotyczy ono nie tylko Afrykańczyków, ale wszystkich ludzi.

W 1981 roku w Ruandzie, w czasie, gdy w tym afrykańskim państewku panował pokój, trzem młodym dziewczynom objawiła się Najświętsza Panna Maryja. Pragnęła Ona powiadomić o niebezpieczeństwie, na jakie narażała się i naraża Ruanda oraz cały świat, żyjąc ciągle z dala od Boga. Dziesięć lat później kraj uległ wojnie domowej, która doprowadziła do morderczego ludobójstwa w 1994 r. i do innych strasznych masakr. Dziś, bardziej niż kiedykolwiek, przesłanie z Kibeho pozostaje aktualne dla całego świata.

Historia Kibeho

28 listopada 1981: Maryja Panna po raz pierwszy objawia się Alphonsine Mumureke, studentce college'u w Kibeho. Najświętsza Dziewica przedstawia się słowami „Nyina wa Jambo”: „Matka Słowa” (J 1,1). Półtora miesiąca później dwie inne studentki tego samego college'u, Nathalie Mukamazimpaka i Marie Claire Mukangango, zostały również zaszczycone tą niebiańską wizytą. W tym czasie Kibeho stanowiło część diecezji Butare.

Informacje o dziewczynkach

- *Marie Claire Mukangango*, ur. w 1961 r. w Rusekerze w parafii Mushubi (diecezja Gikongoro) – Maryja Panna objawiła jej się po raz pierwszy 2 marca 1982 r. Marie przyjęła od Niej przesłanie o Koronce do Siedmiu Boleści Matki Bożej. Objawienia miały miejsce do 15 września 1982 r. (święto Najświętszej Maryi Panny Bolesnej). Została zabita podczas wojny w 1994 r.
- *Alphonsine Mumurek*, ur. 21 marca 1965 r. w Zaza (diecezja Kibungo), była pierwszą osobą zaszczyconą objawieniami Maryi Panny 28 listopada 1981 r. w czasie, gdy była uczennicą szkoły w Kibeho. Objawienia trwały do 28 listopada 1989 r. Obecnie mieszka w Abidżanie (Wybrzeże Kości Słoniowej), w klasztorze sióstr klarysek.
- *Nathalie Mukamazimpaka*, ur. w 1964 r. w Munini w parafii Muganza (diecezja Gikongoro) – po raz pierwszy Maryja Panna objawiła jej się 12 stycznia 1982 r. w czasie, gdy była uczennicą szkoły w Kibeho. Objawienia powtarzały się do 3 grudnia 1983 r. Obecnie mieszka w Kibeho, gdzie często oddaje się modlitwie, towarzysząc pielgrzymom.

Przesłanie z Kibeho

1. Pilne wezwanie do skruchy i przemiany serc:
„Okażcie skruchę, okażcie żal, okażcie skruchę!”
„Nawróćcie się, póki jest jeszcze czas!”
2. Diagnoza stanu moralnego świata:
„Świat ma się bardzo źle”.

„Krótkowzroczny świat wpadnie w przepaść, to znaczy zostanie zatopiony niezliczonymi i bezustannymi nieszczęściami”.

3. Głęboki smutek Najświętszej Dziewicy: ci, którym się Maryja objawiła, mówią, że widzieli Ją płaczącą 15 sierpnia 1982 r. Matka Słowa jest mocno przygnębiona z powodu niedowiarstwa i braku pokuty wśród ludzi.
4. „Wiara i jej brak przyjdą niepostrzeżenie”.
Jedno z tajemniczych zdań, wypowiedzianych więcej niż jeden raz do Alphonsine przez Pannę Maryję na początku objawień, z prośbą o powtarzanie go ludziom.
5. Cierpienie chwalebne: dla chrześcijanina cierpienie jest konieczne na drodze do osiągnięcia niebiańskiej chwały. Święta Maryja powiedziała swoim wybrankom, szczególnie Nathalie 15 maja 1982 r.: „Nikt nie osiąga nieba bez cierpienia”. Albo jeszcze: „Dziecko Maryi nie odrzuca cierpienia”. Jednak cierpienie jest także środkiem pokuty za grzechy świata oraz uczestnictwem w cierpieniach Jezusa i Maryi dla zbawienia świata.
6. „Módlcie się bez ustanku i bez hipokryzji”.
Ludzie się nie modlą; a nawet wśród tych, którzy się modlą, wielu nie modli się tak, jak trzeba. Matka Boża żąda od nas, abyśmy przykładali więcej gorliwości do modlitwy i do modlenia się bez hipokryzji.
7. Przywiązanie do Maryi, przejawiające się szczególnie w regularnym i szczerym odmawianiem różańca.
8. Różaniec do Siedmiu Boleści Matki Bożej.
Pannie Maryi podoba się ta koronka. Znana dawniej, teraz popadła w niepamięć. Matka Boża z Kibeho pragnie, aby przywrócić jej znaczenie i rozpowszechnić w Kościele. Jednak Różaniec do Siedmiu Boleści Matki Bożej nie zastąpi w żadnym razie Różańca Świętego.
9. Maryja Panna pragnie, aby zbudować Jej kaplicę na pamiątkę Jej objawień w Kibeho.
10. „Bez przerwy módlcie się za Kościół, ponieważ w czasach, które nadchodzą czekają Go burzliwe dzieje”.
Tak powiedziała Najświętsza Dziewica do Alphonsine 15 sierpnia i 28 listopada 1983 r.

Koronka bolesna

1. Proroctwo Symeona.

Rozmyślanie nad biblijnym opisem (Łk 2,25-35):

A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela». A

Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo... (×7)

2. Ucieczka do Egiptu.

Rozmyślanie nad biblijnym opisem (Mt 2,13nn.):

Gdy oni odjechali, oto anioł Pański ukazał się Józefowi we śnie i rzekł: «Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostań tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić». On wstał, wziął w nocy Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu; tam pozostał aż do śmierci Heroda. Tak miało się spełnić słowo, które Pan powiedział przez Proroka: Z Egiptu wezwałem Syna mego.

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo... (×7)

3. Zagubienie Jezusa.

Rozmyślanie nad biblijnym opisem (Łk 2,41-51):

Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz On im odpowiedział: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu.

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo... (×7)

4. Spotkanie na Drodze Krzyżowej.

Rozmyślanie nad biblijnym opisem (Łk 23,26-32):

Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem. A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: «Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Oto bowiem przyjdą dni, kiedy mówić będą: "Szczęśliwe niepłodne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły". Wtedy zaczną wołać do gór: Padnijcie na nas; a do pagórków: Przykryjcie nas! Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią, cóż się stanie z suchym?» Przeprowadzono też dwóch innych - złoczyńców, aby ich z Nim stracić.

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo... (×7)

5. Trwanie pod krzyżem w czasie trwania konania Pana Jezusa.

Rozmyślanie nad biblijnym opisem (J 19,25nn.):

A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo... (×7)

6. Piastowanie po zdjęciu z krzyża Pana Jezusa.

Rozmyślanie nad biblijnym opisem (J 19,28-37):

Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: «Pragnę». Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: «Wykonało się!» I skłoniwszy głowę oddał ducha. Ponieważ był to dzień Przygotowania, aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat - ów bowiem dzień szabatu był wielkim świętem - Żydzi prosili Piłata, aby ukrzyżowanym połamano golenie i usunięto ich ciała. Przyszli więc żołnierze i połamali golenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Nim byli ukrzyżowani. Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda. Zaświadczył to ten, który widział, a świadectwo jego jest prawdziwe. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli. Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: Kość jego nie będzie złamana. I znowu na innym miejscu mówi Pismo: Będą patrzeć na Tego, którego przebili.

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo... (×7)

7. Złożenie do grobu.

Rozmyślanie nad biblijnym opisem (J 19,38-42):

Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz ukrytym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało. Przybył również i Nikodem, ten, który po raz pierwszy przyszedł do Jezusa w nocy, i przyniósł około stu funtów mieszanki mirry i aloesu. Zabrali więc ciało Jezusa i obwiązali je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania. A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc, ze względu na żydowski dzień Przygotowania, złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu.

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo... (×7)

Na zakończenie „Zdrowaś Maryjo...” (×3) na uczczenie łąz, jakie wylała Matka Boża Bolesna.

Ważniejsze daty

- 20 marca 1982: biskup Butare, Jean Baptiste Gahamanyi, tworzy komisję medyczną, a 14 maja 1982 r. komisję teologiczną, aby wyjaśniły ten fenomen objawień.
- 30 lipca 1983: pierwszy list pasterski biskupa Butare na temat wydarzeń w Kibeho.
- 15 sierpnia 1988: bp Gahamanyi publicznie przekazuje swoją decyzję o uznaniu kultu maryjnego w Kibeho na terenie objawień. Dla Kibeho mianowany zostaje ksiądz – opiekun pielgrzymów.
- 30 marca 1992: wydzielenie diecezji Gikongoro z diecezji Butare. Ks. Augustin Misago zostaje jej pierwszym biskupem. On też prowadzi dokumentację objawień.

- 28 listopada 1992: położenie kamienia węgielnego pod sanktuarium maryjne w Kibeho.
- 24 listopada 1995: przywrócenie należnego szacunku kaplicy objawień w Kibeho po ludobójstwie.
- 29 czerwca 2001: ostateczna deklaracja biskupa Gikongoro, uznająca objawienia w Kibeho. Od tego czasu objawienia te są również uznawane przez Stolicę Świętą.
- 15 września 2001: pierwsza oficjalna pielgrzymka biskupów Ruandy.
- 12 stycznia 2002: pobłogosławienie ziemi przez biskupa Gikongoro i rozpoczęcie prac budowlanych, związanych z sanktuarium.
- 16 maja 2002: pielgrzymka biskupów ACEAC [*l'Association des Conférences Episcopales de l'Afrique Centrale: Stowarzyszenia Konferencji Episkopatów Afryki Środkowej – przyp. tłum.*] – Burundi, Demokratycznej Republiki Konga i Ruandy.
- 25 marca 2003: podpisanie przez biskupa Gikongoro i przełożonego pallotyńów porozumienia o wzięciu pod opiekę sanktuarium w Kibeho przez pallotyńów.
- 31 maja 2003: uroczyste otwarcie sanktuarium maryjnego w Kibeho przez JE Kardynała Crescenzia Sepego, prefekta Kongregacji do spraw Ewangelizacji Narodów. Sanktuarium zostaje poświęcone Matce Bożej Bolesnej.
- 31 sierpnia 2003: początek misji pallotyńów w Kibeho.
- 28 listopada 2003: pobłogosławienie i intronizacja figury Matki Bożej Kibehańskiej. Tego samego dnia: akt poświęcenia diecezji Gikongoro Matce Bożej Kibehańskiej.

Kibeho – ziemia kontrastów

Wraz z objawieniami Maryi Panny, Kibeho – parafia utworzona w 1934 r. – szybko stało się miejscem modlitw i pielgrzymek. Dziesiątki tysięcy pielgrzymów napływały ze wszystkich zakątków Ruandy i z sąsiednich krajów. Jednak patetyczne przesłania miłości Ojcowskiej i głębokiej przemiany, do której wzywała „Nyina wa Jambo” – „Matka Słowa” [jak sama Siebie nazwała – przyp. tłum.], trafiły do głuchych uszu. Jak reszta Ruandy, Kibeho zaznało tragedii ludobójstwa i masakr, które zabrały tysiące ludzi, wśród nich wielu księży i zakonników [w całej Ruandzie w ciągu zaledwie stu dni roku 1994 śmierć poniosło 937 000 osób, a wg niektórych źródeł: nawet dwa miliony – przyp. tłum.].

Ważne święta w Kibeho

- 1 stycznia: Św. Bożej Rodzicielki – święto patronalne parafii Kibeho
- 12 stycznia: rocznica pierwszego objawienia się Nathalie
- 2 marca: rocznica pierwszego objawienia się Marie Claire
- 31 maja: Nawiedzenie NMP – poświęcenie Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej
- 15 sierpnia: Wniebowzięcie NMP – pielgrzymka narodowa
- 15 września: NMP Bolesnej
- 7 października: NMP Różańcowej
- 28 listopada: NMP Kibehańskiej – rocznica pierwszego objawienia się Alphonsine

Misja Rodziny Pallotyńskiej w Kibeho

Porozumienie podpisane 25 marca 2003 r. między diecezją Gikongoro i Stowarzyszeniem Apostolstwa Katolickiego (pallotyami) zmierza do tego, aby sanktuarium maryjne w Kibeho stało się:

- miejscem, gdzie rozbrzmiewa i promieniuje duchowość maryjna,
- miejscem, gdzie bije serce narodu ruandyjskiego, w większości okazującego cześć Świętej Maryi,
- miejscem pielgrzymek, skupienia i spotkań dla szukających Boga, przybywających z różnych kierunków,
- miejscem ewangelizacji, nawrócenia, pojednania i modlitwy,
- miejscem, które przywołuje nieustannie Ewangelię Krzyża.

Sanktuarium położone jest na terenie diecezji Gikongoro, na południu kraju, kilka kilometrów od granicy z Burundi.

1. Dla pielgrzymów z zagranicy głównym środkiem transportu będzie samolot, który wyląduje w Kigali, stolicy Ruandy.
2. Z Kigali organizację pielgrzymki do Kibeho ułatwić może Centrum Pielgrzymek „St. Vincent Pallotti” w Gikondo. Istnieją również pielgrzymki organizowane przez różne parafie w Ruandzie i krajach sąsiednich.

Plany na przyszłość

1. Obecnie sanktuarium w Kibeho składa się tylko z kaplicy. Przewidywana jest rozbudowa infrastruktury w przyszłości:
  - zagospodarowanie terenu wokół sanktuarium: parking, doprowadzenie wody, elektryczności, pomieszczenie sanitarne, źródło, Droga Krzyżowa i Różańca...
  - budowa wielofunkcyjnej sali, biura obsługi, amfiteatru do wielkich wieców pielgrzymów, Bazyliki NMP Bolesnej...
2. Każdy z nas jest wezwany do wniesienia swojego wkładu poprzez modlitwę [...] i sugestie, ażeby Kibeho rzeczywiście stało się miejscem nawrócenia i pojednania, których pragnęła Matka Boża.

Źródła:

1. *Biblia Tysiąclecia*, w: <http://www.biblia.poznan.pl/PS/Biblia.htm/>.
2. Folder „Sanctuaire de Kibeho”.
3. *Odmawianie koronki do Siedmiu Boleści MB*, w: <http://wodazrodlna.blox.pl/html/>.
4. *Treść orędzia Matki Bożej z Kibeho*, w: <http://www.voxdomini.com.pl/>.

Opracował i tłumaczył z francuskiego Konrad Czernichowski

<p>Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata MAITRI (www.maitri.pl) Nasze konto: Ruch Maitri przy parafii św. Augustyna, ul. Sudecka 90, Wrocław; nr rachunku: 05 1020 5226 0000 6402 0025 8103 (wpłaty jednorazowe na pomoc Afryce lub systematyczne w formie Adopcji Serca: szersze informacje – osobiście we wtorki w godz. 17-21, telefonicznie: 601 86 41 42, bądź listownie)</p>
